

1927 MÁJUS

ERDÉSZETI LAPOK

LXVI. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

5. FÜZET

KIADJA : AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő

CZILLINGER JÁNOS

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1927 évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnak.

(Telefon: 237—22.)

Dr. Darányi Ignác †

Mély és őszinte részvétet váltott ki különösen a magyar gazdatársadalmak körében, ennek a valóban „nagy“ jelzővel illelhető földművelésügyi miniszternek csendes elmúlása.

Mi, akik még éreztük nemes lelkének kiváló intézkedéseiben megnyílvánuló közvetlen melegségét, akik szemtanúi voltunk nagyszabású alkotásainak, azok eredményes megvalósulásának, kétszeresen átérezzük a mező- és erdőgazdatársadalom, az egész ország népének súlyos veszteségét. De különösen átérezzük ezt a mai válságos időkben, amikor a megboldogult nagy erényeit: széleskörű tudását, sziklaszilárd jellemét, erélyét és szívósságát, bölcs megfontolását... mint valami letűnt emléket forgatjuk elménkben.

E lapok hasábjain nem is kíséreljük meg azoknak a gazdasági, kulturális és szociális szempontból elsőrendű fontossággal bíró alkotásoknak felsorolását,*) amelyekkel a magyar földet áldásthozóvá, a magyar föld népét

*) Lásd a „Köztelek“ 1927. május 1. számát.

megelégedetté tette, s amelyekkel a magyar mezőgazdasági és erdőgazdasági kultúrát annyira fellendítette, hangsúlyoznunk kell azonban azt, hogy az erdőgazdaság terén is kimagasló mérföldkövek jelzik munkásságának útvonulát.*)

Az Ő bölcs kormányzása alatt látott napvilágot a községi stb. erdők állami kezelésére vonatkozó (1898: XIX.) törvény, amelynek lelkiismeretes végrehajtása egyaránt szolgálta az erdőfentartás nagy érdekeit, mint a nemzeti közvagyon értékének emelését.

Az Ő kormányzásának idejéhez fűződik a kopárterületek beerdősítésének eredményes munkája, az Ő nevéhez kapcsolódik a céltudatos erdőgazdasági politika érvényesülése, az állami erdőbirtokok jelentős mértékű szaporodása. Ő volt az, aki lehetővé tette, hogy a kincstári gazdálkodásban szabadabb szellem érvényesüljön, hogy a gazdálkodáshoz szükséges beruházási tőkék az erdőgazdaság rendelkezésére álljanak. Őt dicséri az erdészeti kísérletügy megteremtése, s Ő volt az, aki a mi kiseded társadalmunkért is, legtöbbet tett.

Kormányzásának második fázisában igen jelentős ténye volt a közbirtokossági erdők felosztásának megakadályozása. A kormányrúdnál való ismételt megjelenését menten jelentős törvényalkotások jelzik, mint az erdélyrészi és a magyarországi birtokrendezésre vonatkozó törvények.

Darányi Ignác minisztersége alatt kapott erőre a háziagos gazdálkodás rendszerének behozatala, amely úgy a kincstári gazdálkodásban, mint szociális vonatkozásaiban messzekiható jelentőséggel bírt.

Az Ő emlékét áldjuk az állami erdőtisztek fizetésrendezésének, állásarányosításának nagy kérdésében, az Ő emlékének adózunk az erdőaltisztikar helyzetének megjavításáért. Nemes lelkületét dicséri a természeti emlékek megóvásának biztosítása is.

*

*) Lásd az „Erdészeti Lapok“ 1903. XI. és 1910. III. füzetének e tárgyú fejtegetéseit.

A békebeli boldog idők világában mily érték volt dr. *Darányi Ignác* a magyar föld számára, azt csak most látjuk... mily érték lenne ma, azt érezzük.

Amidőn bucsút veszünk földi maradványaitól, kérjük a Mindenhatót, hogy szellemét, lelkületét, szívjóságát, tudását hagyja itt miközöttünk, ha máskép nem lehet, aprózza fel mindazok között, akik hivatva vannak ennek a szerencsétlen országrésznek hányt-vetett hajóját biztos révbe juttatni.

*

Egyesületünk mély megilletődéssel fogadta a gyász hírt, s őszinte részvételének kifejezéseken részvétáviratot intézett a megboldogult családjához, képviseltette magát a végtisztességen s koszorút helyezett a megboldogult ravatalára.

Béke hamvaira!

Az új erdőtörvény

Irta: *Bíró Zoltán*

Két év mulva ötven éve annak, hogy az erdőgazdaságot érintő törvényes rendelkezések tulajdonképeni gerince: az 1879. évi XXXI. t.-c. életbelépett.

Egy fél évszázad még a régmúlt idők csöndes, békés munkálkodása mellett is óriási változásokat idézett elő a gazdasági viszonyokban; annál inkább áll ez az utolsó öt évtizedre, amikor a rohamlépésben fejlődő technika, az ipar és kereskedelem és különösen a közlekedés terén úgyszólván napról-napra beálló változások minden gazdasági ágat több és több új feladat elé állítottak.

Az erdőgazdaság tennivalóit sem hagyták érintetlenül ezek a változott viszonyok és csodálatos, hogy a törvényalkotás ezen a téren milyen lassú léptekkel iparkodott a változott időket utólni. Több mint két évtizede érezzük már mindnyájan, hogy nemcsak az alapvető törvénynek, de az egynéhány különleges erdőbirtok kezelését szabályozó későbbi törvényeknek is jelentős hiányai vannak.